

(fehér)

időnként
kifehéredni mint
friss vászon
az állványon
azután tiszta
színekkel fel
nemesülni az
ég-ecset sátora
alatt

Tokai Tamás 33

VERMEER MŰTERME

(vörös)

kilépni
a keretből
akár évezredes
festék porként
peregni –
kihullni
lehullni
az alkony
legmélyebb
cinóberébe

(sárga)

olykor
lenszagú mámorba
merülni apránként
morzsolni finoman
őrölni mert
durván tört
szavakkal
nem lehet

(kék)

félretenni
neveket
vázlatokat
iskolákat
lefeküdni szemben
a kéklő
vászonnal s
hagyni hogy
a színek maguktól
hulljanak alá

(portré)

önmagad portréja
mindig visszafelé
készül

(tekintet)

arcokat
festeni festékbe
zárt pillantásokat
dallamokat mik
korokon át
visszhangoznak
a keret
magányában

(fekete-fehér)

kifolyni
akár fekete-fehér
padlólapok a
vászonból s
előnteni
porosodó
szó-ruháim
fodrait

*Nézzed ezen várost a víz körül folja.
Ezt oldalát a Vag es Dana csokolja.*